

РЕШЕНИЕ

№ 1826

гр. София, 15.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **10317** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2, във вр. чл. 121 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ВиЕлТи Транс“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление“ [населено място],[жк]2Е, вх. В, ап. 57, представлявано от управителя Х. Л. Ц., срещу Решение № ПО-92 от 11.09.2025 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх. № Ж-22-1054/ 26.08.2025 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „ВиЕлТи Транс“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК] срещу Постановление с изх. № С.-023-0002326/ 18.08.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от И. Б., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение и на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Искането до съда е за отмяна на оспореното решение и наложените обезпечителни мерки.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директор на ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител юр. И. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В случай, че се претендира адвокатски хонорар прави възражение за прекомерност.

СГП - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221025001262-020-001/ 18.03.2025 г., изменена със заповеди № Р-22221025001262-020-002/ 20.05.2025 г., № Р-22221025001262-020-003/ 19.06.2025 г.

и № Р-22221025001262-020-004/ 15.07.2025 г. на „ВиЕлТи Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е възложена ревизия за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за период 01.09.2024 г. - 30.04.2025 г.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р-22221025001262-092-001 / 07.08.2025 г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагането на ПОМ № Р-22221025001262-039-001 от 08.08.2025 г. от Б. М. Я. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизионния екип, до дирекция "Събиране" на ТД на НАП–С., на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК е предложено налагане на предварителни обезпечителни мерки за предотвратяването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Издадено е постановление изх. № С.-023-0002326 от 18.08.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) по чл. 121, ал. 1 ДОПК от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП–С. по посоченото искане, след като е взето предвид, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения с общ предполагаем размер 72 307,65 лв., в това число 68 797,97 лв. главница и 3 509,68 лв. лихва.

Като обуславящи тази обезпечителна нужда са посочени следните обстоятелства:

Поводът на ревизията е доклад на ОП при извършване на проверка по прихващане и възстановяване. В хода на ревизионното производство е получен доклад на Р., съгласно който „ВиЕлТи Транс“ ЕООД е участник в схема за данъчна измама. При извършена оперативна проверка от ОП са установени липси на стоки в размер на 254 971,13 лв. В хода на ревизията е установено, че дружеството не разполага с разкрити на собствено име банкови сметки. За целите на извършване на разплащания с контрагенти ревизираното лице използва банкова сметка, разкрита на друго лице - ДЗЗД „ВиЕлТи Транс" с ЕИК[ЕИК]. С оглед изясняване, на обстоятелствата относно използването на чужда банкова сметка, на ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“ е извършена насрещна проверка, в хода на която е представен договор за посредничество, съгласно който ДЗЗД „ВиЕлТи Транс" действа в качеството на довереник на ревизираното лице „ВиЕлТи Транс" ЕООД и приема да извършва и получава плащания от негово име и за негова сметка срещу договорено възнаграждение. Съгласно представени писмени обяснения, ДЗЗД „ВиЕлТи Транс" е създадено с цел да обслужва „ВиЕлТи Транс" ЕООД финансово.

Извършени са справки в информационните системи на НАП, ТР и И., при които е установено, че размерът на активите на дружеството, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение, е значително по – малък от задължението. Посочено е, че няма данни дружеството да притежава МПС, недвижими имоти и банкова сметка, а очакваното задължение е в големи размери – 72 307,65 лв.

Изложено е, че постановлението се издава във връзка с установен договор за посредничество, сключен между довереник ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“, ЕИК[ЕИК] и доверител „ВиЕлТи Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], съгласно който доверителят възлага, а довереникът приема да извършва от името и за сметка на доверителя индивидуални парични плащания и да приема такива във връзка с търговската дейност на последния, чрез открита банкова сметка на името на довереника в БАНКА ДСК АД, което би могло да послужи за обезпечение на предполагаемия дълг.

За обезпечаване на бъдещото публично вземане, съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК са наложени следните предварителни обезпечителни мерки: Запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка, открита при доставчик на платежни услуги „БАНКА ДСК“ АД за сумата от 72 307,65 лв.

На основание чл. 202, ал. 1 и ал. 7 от ДОПК е изпратено запорно съобщение до „БАНКА ДСК“ АД с изх. № С.-146-0001695/ 18.08.2025 г., връчено по електронен път на 19.08.2025 г. На

основание чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗОЗ е изпратено Съобщение с изх. № С.-109- 0062932/ 18.08.2025 г. до Агенция по вписванията.

Със Заповед № Р-22221025001262-023-001/ 26.08.2025 г. ревизията е спряна, считано от 26.08.2025 г. на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Заповедта за спиране на ревизия е връчена по електронен път на 01.09.2025 г.

С жалба вх. № Ж-22-1054/ 26.08.2025 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“, ЕИК[ЕИК], е оспорено ПНПОМ изх. № С.-023-0002326 от 18.08.2025 г.

Постановено е Решение № ПО-92/ 11.09.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на „ВиЕлТи Транс“ ДЗЗД срещу ПНПОМ изх. № С.-023-0002326/ 18.08.2025 г.

Решението е връчено на ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“ на 19.09.2025 г. и е оспорено по съдебен ред пред Административен съд София - град с жалба, подадена на 24.09.2025 г.

Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна приема следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 2, изр. 1 ДОПК срещу подлежащо на съдебен контрол изрично решение по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 1 от ДОПК на директора на компетентната териториална дирекция на НАП, с което е оставена без уважение подадена до него административна жалба срещу постановление на публичен изпълнител по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1 ДОПК за предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. По делото липсват доказателства, от които да стане видно, че е представено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл.121, ал.1 ДОПК заповор.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1 – 8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорно е третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 от ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Ревизионното производство е образувано с издаването на ЗВР № Р-22221025001262-020-001/ 18.03.2025 г., изменена със заповеди № Р-22221025001262-020-002/ 20.05.2025 г., № Р-22221025001262-020-003/ 19.06.2025 г. и № Р-22221025001262-020-004/ 15.07.2025 г.

Предварителните обезпечителни мерки, независимо от вида им, съгласно чл.121, ал. 2 от ДОПК

се налагат с постановление от публичен изпълнител по реда на чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Моментът на налагане съвпада с издаването на това постановление по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1 от ДОПК, а не с влизането му в сила, тъй като съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 6 от ДОПК изпълнението не може да бъде спряно поради обжалването му. Мерките по ПНПОМ изх. № С.-023-0002326/ 18.08.2028 г. са наложени съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 от ДОПК с издаване на това постановление. До настоящият момент това ревизионно производство не е прекратено със заповед по чл.119, ал.4, пр.2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл.119, ал.4, пр.1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл.121, ал.1 - 3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 от ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това ПНПОМ изх. № С.-023-0002326/ 18.08.2025 г. е подписано от И. Б., публичен изпълнител в ТД на НАП – С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1 - 9 от ДОПК. Освен, че налагането на предварителни обезпечителни мерки е обосновано с мотивите, приложени към искането на ръководителя на ревизията, които публичният изпълнител изцяло е възприел, като цяло от съобразителната част на постановлението се разбира защо е необходимо обезпечението и защо то се извършва именно по този начин.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 от ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини, определя размера на публичното вземане като максимум на обезпечението, като позволява кумулацията на мерки по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 1, т. 1 – 4 от ДОПК до този праг съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 2 от ДОПК и забранява неговото превишение. В случая подобна непропорционалност няма. Очакваният размер на подлежащите на установяване задължения е 72 307,65 лв., в това число главница в размер на 68 797,97 лв. и лихва в размер на 3 509,68 лв. Запорът е наложен за сумата от 72 307,65 лв. Следователно изискуемият се от чл. 195, ал. 7 от ДОПК баланс не е нарушен. Както беше посочено по горе, от момента на постановяването на оспореното ПНПОМ до настоящият момент, липсват доказателства затова че е налице представено обезпечение. В този смисъл, съдът намира, че е спазен принципът на съразмерност и липсват доказателства за наличието на свръхобезпеченост.

Целта на предварителните обезпечителни мерки според чл. 121, ал. 1 от ДОПК е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Подлежащите на установяване от ревизията задължения на дружеството с лихви за забава са в очакван размер от 72 307,65 лв. Притежаваното от жалбоподателя имущество не позволява безпроблемно събиране на задълженията от ревизията.

В хода на ревизията е установено, че размерът на активите на „ВиЕлТи Транс“ ЕООД, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение, е значително по – малък от задължението, като няма данни дружеството да притежава МПС, недвижими имоти и банкова сметка. Съгласно сключен договор за посредничество от 14.07.2023 г., паричните плащания във връзка с дейността му се извършват чрез банкова сметка открита на името на ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“, но от името и за сметка на „ВиЕлТи Транс“ ЕООД. С оглед сключения договор за посредничество органите по приходите са приели, че паричните средства по сметката са собственост на „ВиЕлТи Транс“ ЕООД и съответно са наложили запор върху тях.

Жалбоподателят оспорва тези констатации, като твърди, че договорът за посредничество е

прекратен с анекс от 22.05.2025 г. Както правило е посочил решаващият орган, съгласно чл. 179 ал. 1 от ГПК официален е този документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. По аргумент на противното, частен е този документ, който е съставен от недлъжностно лице извън кръга на служебните му задължения. С оглед изложеното следва да се приеме, че анексът представлява частен документ, който няма материална доказателствена сила, освен ако съдържа неизгодни за издателя му факти. Съгласно чл. 181, ал. 1 от ГПК частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа

По преписката не са ангажирани никакви доказателства, които да удостоверят, че анексът е подписан на посочената дата, но е представена декларация, подписана с КЕП на 18.06.2025 г. от Х. Л. Ц., в качеството му на представляващ ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“, съставена след твърдяната дата на анекса. В декларацията не се споменава, че дружеството вече не обслужва финансово „ВиЕлТи Транс“ ЕООД, а напротив представляващият двете дружества твърди, че ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“ е регистрирано като финансово дружество с цел да обслужва дейността на „ВиЕлТи Транс“ ЕООД, както и че преференциалните условия по договора за откриване на банкови сметки е от ключово значение за дейността на „ВиЕлТи Транс“ ЕООД.

С оглед горното обосновано е прието, че не е доказано анексът да е подписан на посочената дата и съответно, че договорът за посредничество е прекратен.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че това заключение не е в компетенциите на органа издал решението и е следвало да се назначи експертиза. Изложените съображения са относно доказателствената сила на анекса като частен свидетелстващ документ, а не относно съмнения за автентичността на подписи и ръкописни текстове, за да е необходимо назначаването на експертиза.

Предвид гореизложеното правилно решаващият административен орган е приел, че с оглед клаузите на представения договор от 14.07.2023 г., постъпващите средства по процесната сметка са собственост на „ВиЕлТи Транс“ ЕООД и са резултат именно от неговата търговска дейност, съответно обезпечителната мярка е наложена върху парични средства, чийто собственик е ВиЕлТи Транс“ ЕООД и които се намират в банкова сметка, открита от ДЗЗД „ВиЕлТи Транс“, в полза на предполагаемия длъжник.

С оглед изложеното, Решение № ПО-92 от 11.09.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., ведно с потвърденото с него ПНПОМ № С.-023-0002326 от 18.08.2025 г., като законосъобразно издадени без основания за отмяна по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК следва да се оставят в сила. Жалбата е неоснователна и съгласно чл. 160, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 144, ал. 1 от ДОПК следва да се отхвърли.

Основателно е при този изход на спора и своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което съдът определя в размер на 200 лева (или 102,62 евро - равностойността на сумата в евро, съгласно чл. 4 и чл.12 от Закона за въвеждане на еврото в Република България).

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ВиЕлТи Транс“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПО-92 от 11.09.2025 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на дружеството срещу Постановление с изх. № С.-023-0002326/18.08.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА „ВиЕлТи Транс“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева (или 102,62 евро).

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ